

CINGE-CANGE U AKCIJI

Nastavak nastavka ispovesti
Džordžije Nikolson

LUIZ RENISON

Preveo
Zoran Ilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Louise Rennison

Knocked Out by my Nunga-Nungas

Copyright © Louise Rennison, 2001

Translation Copyright © 2005 za srpsko izdanje, LAGUNA

S ljubavlju i zahvalnošću mojoj porodici – Muti i Fatiju, Sofi i Džonu, Kimi i, naravno, veličanstvenoj trojci – Eduardu Delfonsu Delgardu, Honoru i Libzi. Delu porodice iz Kivčaste zemlje, a takođe i u znak sećanja na Et i Teda. Ponovo bih zahvalila svojim fanta ortacima što me nisu ubili. Znate vi na koga mislim: Pipa „kakav uzbudljiv razgovor“ Pringla, Džedboksa, Džimdžemsa, Eltona, Džulsa i Mongola, Lozera, Bobinsa, Krmka Morgana, Džefa „ovde Gilford“, Džoa Guda, Tonija Mantija, Dženiksa Penkala, Filipa K., Kima i Sendi, Vrećastog Egisa, Petla sa severa i njegovu porodicu, sve moje stare školske ortakinje – Barbaru D., Šilu R., Rouzi M. itd, a hvala i Crnom Keru, kapetanu. Sjajnoj grupi iz Sv. Niku na podršci, a naročito teta Hejz i Dagu. Centru za Prirodno zdravlje. Posebno se ponovo zahvaljujem Pikadiliju – divnoj Brendi i Džud, kao i Margot što me je prodala u Evropi... a posebno u Nemačkoj: izdati knjigu pod nazivom *Frontal Knutschten* je sjajna stvar. Mojim novim ortacima u Skolastiku – Najri, Kristiju i Gavinu. I ogromno hvala zaista čudečanstvenoj Kler Aleksander i smireno veličanstvenom Gijonu Ejtkinu.

povratak umobolovode

četvrtak, 21. oktobar

13.00

Gledam kroz prozor svoje sobe i razmišljam o tome koliki sam ja baksuz. Pada kiša. Mnogo. Kao da potpuno obučeni živite u jezeru.

A ja sam zatočenik onoga... Kako se već ono zove...

Moram da budem u svojoj sobi i pravim se da imam stomačni virusić da čale ne bi saznao da sam gubavac prognan iz Aušvica (tj. privremeno izbačena iz škole). Mada nisam jedina u sobi, pošto je moj mačak Angus takođe u kućnom pritvoru zbog svoje ljubavne ludorije sa Naomi, burmanskom seksi mačkicom.

14.00

Sada su sigurno na fizičkom.

Nikada nisam ni pomislila da će doći dan kada ću čeznuti za tim da čujem gospođicu Stemp (Oberfirerku¹ za sport i lezbejku u slobodno vreme) kako kaže: „Dobro, devojke, a sad oblačite šortseve za fizičko!“

Međutim, došao je.

15.30

Cela Prva ekipa sada sigurno razmišlja o povratku iz škole.

Nanose malo karminčića. Malo laka za nokte. Možda čak i maskaru zato što je veronauka i što gospođica Vilson ne može da obuzda ni svoju tragičnu frizuru iz sedamdesetih,

---

¹ Nem. Oberfährer – vođa, starešina. (Prim. prev.)

a kamoli čitav razred. Rouzi je rekla da će testirati duševno stanje gospodice Vilson tako što će staviti masku za lice na času i videti da li će ova dobiti nervni slomčić.

Džes sigurno vežba pućenje usana za slučaj da naleti na Toma.

15.50

Kako to da se Džes izvukla samo sa kaznom da bude dežurna u garderobi, a ja privremeno izbačena iz škole? Ja sam, kako se ono zvaše... žrtveni nešto.

16.10

Robi, Seks Bog (MOJ NOVI DEČKO!!! Jesss i tri puta jessss!!!!) sada se sigurno vraća kući iz koledža. Hoda, onako, seksbogovski. Pokretna mašina za ljubljenje i vatanje.

16.30

U sobu je ušla Muti.

„Dobro, Džordžija, sada možeš da počneš da se oporavljaš.“

Oh, u zdravlje. Baš ti hvala. Laku noć.

Privremeno sam izbačena iz škole samo zato što se Elvis Etvud, školski domar sa Planete umobilnika, sapleo na svoja vlastita kolica (kada sam mu rekla da se Džes zapalila).

Muti je nastavila da trtlija, mada je skroz pogubljena otkad se Fati vratio kući.

„Ti si kriva, naljutila si ga i sada za to plaćaš cenu.“

Da, da, samo ti buncaj.

16.45

Telefonirala sam Džes.

„Džes.“

„Oh, čao, Dži.“

„Zašto me nisi zvala?“

„Evo ti mene zoveš. Bio bi mi zauzet telefon.“

„Džes, molim te nemoj da me smaraš. Pričam s tobom tek dve sekunde.“

„Ne smaram te.“

„Grešiš.“

„Pa, rekla sam ti samo dve reči.“

„To je dovoljno.“

Tišina.

„Džes?“

Tišina.

„Džes... šta radiš?“

„Ne smaram te.“

Dovodi me do ivice ludizma. Opet, stvarno mi je bilo potrebno da razgovaram s njom, pa sam nastavila. „Baš je sranje ovde kod kuće. Skoro da poželim da nisam privremeno izbačena iz škole. Kako je u Aušvicu? Ima neki trač?“

„Ne, sve je kao i obično. Smrda P. Grin je slomila stolicu u paramparčad.“

„Stvarno? Se tukla?“

„Ne, sedela je i ručala. Ma to je zbog one ogromne čokoladice koju je pojela. Guzate Bliznakinje su počele da joj pevaju 'Ko nam se to prejeo', ali ih je Perce, naša voljena direktorka, čula i održala nam predavanje kako ne smemo da se rugamo nesrećnima.“

„Jesu li joj se brada i podbraci skroz pretvorili u želatin?“

„Da. U stvari, bio je to Bradograd.“

„Fantastično. Je l' vam nedostajem? Je l' iko priča o meni ili tako nešto?“

„Ne, ne baš.“

Čarobno. Džes ipak ima mnogo dobrih osobina, osobi na koje treba da ima najbolja ortakinja. Na primer, zabavlja se s bratom Seks Boga. Rekoh: „Je l' Baja – mislim, Tom – pominjao da je Robi nešto rekao u vezi sa mnom?“

„Mmm... čekaj da razmislim.“

Zatim se začulo mljac, mljac.

Ona je mljackala.

„Džes, šta to jedeš?“

„Grickam penkalo da bih bolje razmišljala.“

Jebeno sacré bleu,² imam le idiota za ortakinju. Posle četrdeset i devet vekova grickanja penkala, ona reče: „Ne, ništa nije rekao.“

19.00

Zašto me Robi nije pomenuo?

Da nema ljubljeničku krizu?

20.00

Čujem Fatija kako peva If I Ruled The World.³ Gospode bože. Taman sam se oporavila od jednog veoma gadnog

² Franc.: nebesa. (Prim. prev.)

³ Poznata pesma iz mjuzikla *Pickwick* zasnovanog na delu Čarlsa Dikensa *Pickwick Papers*, kasnije dosta obrađivana. Godine 1998. po toj pesmi je nazvana jedna TV emisija u kojoj su gosti, poznate ličnosti, objašnjivali kako bi oni rešavali određene probleme ako bi vladali svetom. (Prim. prev.)

napada stomačnog virusića. On uopšte nema obzira prema drugima.

20.05

Najgorečanstvenija stvar je to što se Umobolovođa (moj Fati) vratio iz Kivičaste zemlje, a ja sam mislila da će tamo ostati vekovima. Međutim, život se nažalost okrenuo protiv mene i on se vratio. I to mu nije dosta, već hoće i da svi idemo u Kariranu zemlju na porodični odmor i „družimo se“.

Ipak... na-na-na-na-i koga-bole-dupenca-dva-leteća-praseta? Ja živim na Nebu ljubavi.

Lalalalalala.

Ja sam devojka Seks Boga!!

Jesss!!! Pogodak!!!!

20.15

Seks Bog je rekao da ga nazovem iz Škotske kada tamo stignem. Međutim, ima tu jedna začkoljica... ja ne idem u Škotsku!!

Moj plan je sledeći: svi ostali idu u Škotsku a – ja ne!

Mislim, sasvim jednostavno, pa će svi i razumeti.

operacija objasniti-muti-i-fati-sjajan-plan-o-neodlasku-u-Škotsku

20.30

Matorci su se nabili ispred TV-a, maze se i piju vino. Tako su detinjasti. Na kraju sam morala da odem iz sobe zato što je

ćale uradio jednu stvarno odvratnu stvar. Muka mi je i pri samoj pomisli na to. Uhvatio je kevine bradavičone(!) preko džempera i onda ih nekako uvrtao. „Zovem sva vozila, zovem sva vozila, da li me čujete?“

Kao da traži stanicu na radiju ili tako nešto. Na njenim sisolinama.

Keva reče: „Bobe, prestani, šta ti je!“

Međutim, onda oboje počeše da se smeju i da se rvu na kauču. I Libi je bila tu. Smejala se s njima. Nije zdravo da jedno dete koje je tek prohodalo bude izloženo pornografiji. Sigurna sam da ostali roditelji ne rade tako nešto. U stvari, neki od mojih ortaka imaju i tu sreću da su im roditelji razvedeni.

Ja zaista nikada nisam videla Džesinog čaleta. On je obično na spratu ili u svojoj šupi gde nešto majstoriše. Pojavi se samo tu i tamo ne bi li Džes dao džeparac.

To je pravi otac.

23.00

Pre nego što sam otišla u krevet, matorim privatačima sam objasnila (a stala sam za svaki slučaj ispred vrata, ukoliko su se već dodirivali) da u bilion godina nema šanse da ja sutra idem na porodični odmor u Škotsku i poželela im laku noć.

petak, 22. oktobar

škotska

pada kiša

u usranoj vikendici u nedodži

22.30

Došla sam na odmor greškom.

Ovo je sjajan dnevnik mog fantastičnog porodičnog odmora u Kariranoj zemlji.

Petsto godina vožnje sa ludakom za volanom (čaletom) i još dva ludačka stvora u korpi (Angusom i Libi). Posle dva sata traženja vikendice i slušanja Fatija kako brblja o „predivnim pejzažima“, bila sam spremna da mu otkinem glavu, ukradem auto i odvezem se, odvezem natrag kući brzinom vетра. Zaustavila me je činjenica da ne znam da vozim, ali sam u stvari sigurna da bih, čim bih sela za volan, odmah naučila. U svakom slučaju, zar je to nešto teško? Sve što ćale radi jeste to da psuje druge automobile i pritiska dole nogom neku papučicu.

Napokon smo stigli u neku usranu vikendicu usred nedodžije. Najблиža prodavnica je udaljena dve hiljade kilometara (dobro, na petnaest minuta pešaka je).

Jedina osoba mlađa od sto jedne godine je neki blesavi dečko (Škotko Mektkvan) koji bleji po selu na bajsу(!).

Na kraju, iz čistog očajnitisa, posle večere izdoh napolje i pitah Škotka Mektkvana šta on i njegovi ortaci rade

uveče. (Mada me baš zboleše dve kratke leteće krvnene torbice što ih stavlju preko kiltova šta rade.)

On reče: „Ojsa!“ (Keve mi, to je rekao.) „Zaš, iemo sako eće u *Oldejs*.“ (Ne znam zašto me je nazvao Zaš, ali takvi su vam Škotlanđani, zagonetni.)

Kao da sam bila u onom filmu *Hrabro srce*. U stvari, ne bih li unela malo veselitisa u inače tragičnu situaciju, kada smo prvi put ugledali vikendicu, rekla sam: „Moš‘te nam uzeti živote, al’ ne moš‘te nam uzeti slobodu!!“

01.15

Ovde je prava noćna mora od buke: hukanje, urlanje, šmrkanje... i to nije samo Fati! Ne, to je divna škotska divljina. Spleti miševi, jazavci i tako dalje... Imaju li oni kuće? Zašto se ta stvorenja bude noću? Rade li to namerno da bi me nervirali? Ono, bar je Angus ovde srećan. Sada nije u kućnom pričvoru. Tek je negde oko jedan posle ponoći došao i sklupčao se u svom luksuznom mačjem štabu (mom krevetu).

subota, 23. oktobar

10.30

Fati se kao Umobolovođa u potpunosti vratio na scenu. Pred zorou je uleteo u „moju“ (hahahahahaha) sobu klimajući svojom novom bradom. Spavala sam sa kolutovima krasavca na očima, zbog lepotenosti, pa sam prvo pomislila da sam tokom noći oslepela. Zamalo i stvarno da oslepim kada mi je raširio zavesu i rekao: „Bardan, bardan, ljupka moja mala“, unjkajući smešno kao ovi iz Karirane zemlje.

Pitam se da li je konačno pukao? Bio je blizu ludila i preno što je otišao u Kivičastu zemlju, a ono kada mu je cipele raznela neka nezgodna bušotina svakako nije moglo biti od pomoći.

Ali, hej, El Brado je, na kraju krajeva, moj Fati, a to znači i da je Fati devojke Seks Boga. Zato sam sasvim ljubazno rekla: „Guten morgan,⁴ Fati, da li bi sada, molim te, mogao da odeš? Hvala.“

Ipak mislim da mu je brada možda urasla u uši, zato što me je ignorisao i otvorio prozor. Nagnuo se kroz njega, udisao i izdisao, mašući okolo rukama kao umobilnik. Zadnjica mu i nije nešto mala. Kad bi neki baš sitni penzioner slučajno prolazio iza njega, pomislio bi da je došlo do pomračenja sunca.

„Aahh, pomiriši taj vazduh, Džordž! Zar se zbog njega čovek ne oseća dobro što je živ?“

Povukla sam jorgan. „Neću ja još dugo biti živa ako mi taj ledeni vazduh uđe u pluća.“

Prišao je i seo mi na krevet. Oh, bože, neće valjda da me zagrli?

Na svu sreću, Muti je viknula uz stepenice: „Bobe, doručak je spreman!“, i on se odgegan.

Doručak je spreman? Jesu li svi poludeli? Kad je keva poslednji put spremila doručak?

U svakom slučaju, neka se nose u svinjsko dupe. Ušuškaću se u svoj udobni krevet i sada na miru sanja-sanjati kako se ljubim sa Seks Bogom.

⁴ Džordžija je htela da kaže *Guten Morgen*, na nemačkom – dobro jutro. (Prim. prev.)

Greška.

Zvec, zvec. „Džerdži! Džindži!! Ja sam!!“

Oh, za boga pantalonomiloga, bila je to Libi, ludo žgepče sa Planete umobolnika. Kada je moja ljupka sestrica ušla, nisam mogla a da ne primetim da osim naočara za sunce nema na sebi ništa drugo. Nosila je i neki tiganj. Rekoh: „Libi, nemoj da stavљаш tiganj u...“

Međutim, ignorisala me je i popela mi se na krevet, gurnuvši me u stranu da joj napravim mesta. Ima prilično krupne ručice za jedno četvorogodišnje dete. Reče: „Mdaj se, nici dobla kuca, gosin Tiganj umolan.“

Onda su se ona i gospodin Tiganj priljubili uz mene. Zamalo da izletim iz kreveta koliko joj je dupe bilo hladno... i lepljivo... fuuj.

Šta je to s mojom sobom? Čovek bi pomislio da će bar na odmoru moći da zatvorim vrata i imam malo privatnosti ne bih li se posvetila svom prazničnom projektu (da zamišljam kako se ljubim), ali, oh, ne. Verovatno će mi za koji trenutak u sobu na razgledanje ući čitav autobus nemačkih turista u lederhohnama.

Otići će da pronađem lokalnog bravara (Hemiša Mekbravara) i nabavim dve ogromne reze za vrata i moći će da uđe samo onaj ko ima zakazano.

A nikome neću zakazivati.

11.00

Hvala bogu, Libi je odzveckala sa svojim gospodinom Tiganjem. Ne volim da budem dugo u blizini njenog golog dupandera pošto iz njega uvek nešto vreba.

Mislim da se keva i čale dole igraju „hvatanja“. Čula sam ih kako jure tamo-amo i kikoću se „Uvatio sam te“ i tako to.

Sacré jebeno bleu. Très⁵jadno. Prošlo je tek osamdeset i devet sati otkad se Fati vratio, a ja osećam kako se približava i te kakav čisti očajnitis.

11.10

Opet, baš me briga za njegov roditeljizam i bradizam. Baš me briga što sam dovučena u najusranije, najledenije mesto znano čovečanstvu! Ja, Džordžija Nikolson, izdanan umobolnika, DEVOJKA sam SEKS BOGA. Jessssss!!!! Fantastično trostruko čudičanstveno! Konačno sam ulovila Seks Boga. On je moj, mojski moj moj. U srcu mi je pesma, i znaće koja? To je poznati hit sa top-liste, „Robi, oh, Robi, ja... mm... te vobi!!! Vobi, vobi!!!“

13.00

Blejim, sedim kraj kapije i gledam svet kako prolazi. Na žalost, ne prolazi. Samo neki umobolnici koji nešto frfljaju na škotskom, i jedan tvor.

Onda se Škotko Mektikvan, ili kako se već zove, pojavi na svom bajsu. Ima tu nesreću da liči na bubuljičavog Normana, tj. da ima bubuljice po glavi. To što je i peško samo mu odmaže.

Škotko reče: „Ja i momci se nalazimo oko devet ispred Oldejza. Moš' se vi'mo.“

⁵ Franc.: veoma. (Prim. prev.)

Da, svakako, vidimo se u sledećem životu, nemoj da kasniš. Pazi da ne budem toliko jadna pa da odem i blejim sa Škotkom i njegovim ortacima.

20.59

Fati je predložio da večeras svi stanemo oko klavira i zapevamo. Krenuo je sa New York, New York.⁶

21.00

Izvela sam Angusa u šetnju, da vidim kakav je noćni život o kome mi je Škotko Mektikvan pričao. Angus je jedini kome prija ovo putovanje. Stvarno je živnuo. Znam da u svom krznatom mozgu čezne za Naomi, seksi mačkicom, ali dobro se drži. U stvari, šepuri se unaokolo kao da poseduje čitavu Škotsku. Na kraju krajeva, ovo je njegov zavičaj. Verovatno ovde sasvim razgovetno može da čuje zov škotskih planina. Zov koji kaže: „Ubij sve što se kreće.“ Jutros su na pragu bile poređane četiri voluharice. Keva je rekla da je u svojim helankama našla mrtvog miša. Nisam pitala gde ih je ostavila. Ma šta da je pitam, ona se samo kikoće i blesavi. Otkad se čale vratio, mozak joj se raspao.

Angus je stekao novog krznatog drugara. Druge lokalne mačke ne smeju ni da priđu našoj vikendici. Mislim da je sinoć bilo „tabanja“. Crno-beloj mački koju sam juče videla na stazi falilo je podobro parče na oba uveta. Angusov novi ortak je penzionisani ovčarski pas po imenu Strela. Kažem

da je penzionisan, ali je jadan previše čaknut i mator da bi to znao, pa neprestano nešto saterava. Mada ne baš ovce... više piliće, automobile... matore Škotlandjane koji su krenuli da kupe ovčije iznutrice. Angus se vucara sa Strelom i oni uglavnom terorišu komšiluk i pustoše prirodu.

21.30

Baš je ljupko i sjajno šetati sa Angusom i Strelom. Hodaju bešumno za mnom. Bar imam kakvo-takvo razumno društvo u ovom pustom bezseksbogovskom paklu.

21.35

Kad smo nas troje stigli do *Oldejza*, glavnog mesta za večernje izlaska u Škotskoj, nisam mogla da verujem svojim očima.

Ispostavilo se da je *Oldejz* maleni dragstor.

Ne noćni klub ili tako nešto.

Jebena prodavnica.

I celokupna „omladina“ (četiri Škotka Mektikvana na bajsevima) tamo jednostavno DIVLJA. Bleje među rafovima radnje i slušaju ambijentalnu muziku! Ili bleje ispred na svojim biciklima i ulaze povremeno u prodavnicu da kupe koka-kolu ili irn-bru!⁷

Sacré jebeno bleu i quel dommage.⁸

⁶ Naslovna numera iz istoimenog filma Martina Skorsezea iz 1977. godine. U filmu je izvodi Lajza Mineli, a kasnije ju je proslavio i Frenk Sinatra. (Prim. prev.)

⁷ Najpopularnije bezalkoholno piće u Škotskoj, slično koka-koli. Obično se uzima protiv mamurluka jer sadrži kofein. (Prim. prev.)

⁸ Franc.: kakva šteta. (Prim. prev.)